

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 51/05
21.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Biljane Dragojević i Vlaste Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tuženih BB, glavnog i odgovornog urednika lista "VV" i "VV", radi objavljivanja odgovora, odlučujući po tužiočevoj žalbi protiv presude Okružnog suda u Čačku P.br. 1/05 od 28.03.2005. godine, u sednici održanoj 21.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE tužiočeva žalba kao neosnovana i POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Čačku P.br. 1/05 od 28.03.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Čačku P.br. 1/05 od 28.03.2005. godine, u stavu prvom izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se obavežu tuženi da odmah po prijemu presude a najkasnije u drugom narednom broju lista "VV" objave odgovor i dokumentaciju bliže navedene sadržine. Stavom drugim izreke obavezan je tužilac da tuženima naknadi troškove postupka u iznosu od 4.000,00 dinara u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude tužilac je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Žalbene razloge je obrazložio a žalbeni predlog izneo.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu odredaba čl.70. Zakona o javnom informisanju i čl.372. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br.125/04) Vrhovni sud je našao da tužiočeva žalba nije osnovana.

U provedenom postupku nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač. 1., 2., 5., 7. i 9. ZPP na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, niti se žalbom ukazuje na neku od tih ili drugih povreda zbog kojih bi se pobijana presuda morala ukinuti.

Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda povod za vođenje ove parnice je tekst objavljen dana 29.06.2004. godine u listu "VV" na stranama 12 i 13 pod naslovom "GG" sa podnaslovom "DD" u okviru kojeg je objavljena između ostalih i fotografija tužiočevog objekta u kontekstu predstavljanja nelegalnih građevinskih objekata podignutih

u vreme aktuelne vlasti. Konkretno, neposredno pored fotografije tužiočevog objekta objavljena je fotografija drugog građevinskog objekta praćena tekstem "ĐĐ", dok je na fotografiji tužiočevog objekta napisano "A ovaj?", što je prvo dovelo do podnošenja zahteva za objavljivanje tužiočevog odgovora, a zatim i do tužbe protiv glavnog i odgovornog urednika lista. Pismeni zahtev za objavljivanje odgovora označen datumom 06.07.2004. godine, a poslat poštom preporučeno 30.07.2004. godine, uputila je tuženom BB kao glavnom i odgovornom uredniku lista "VV" advokat AB u svojstvu punomoćnika tužioca AA, kao lica na koje se odnosi objavljena informacija. Nema dokaza da je uz ovaj zahtev dostavljeno punomoćje izdato od strane tužioca. Pri tome, dopis koji sadrži tekst tužiočevog odgovora čije objavljivanje je traženo, nema označen datum niti potpis tužioca kao podnosioca.

Polazeći od ovako utvrđenih činjenica, prvostepeni sud je zaključio da nisu ispunjeni uslovi iz čl.47. Zakona o javnom informisanju ("Sl.glasnik RS" br.43/03) zbog postojanja razloga za odbijanje odgovora iz čl. 58. istog zakona, koji se tiču nedostatka punomoćja za podnošenje zahteva za objavljivanje odgovora i potpisa podnosioca odgovora čije objavljivanje je traženo, pa je presudom odbio tužbeni zahtev.

Tužilac žalbom neosnovano pobija prvostepenu presudu zbog pogrešnog činjeničnog i pravnog zaključivanja suda u vezi sa obavezom odgovornog urednika na objavljivanje njegovog odgovora.

Odredbom čl.47. stav 1. Zakona o javnom informisanju propisano je da lice na koje se odnosi informacija podesna da povredi njegovo pravo ili interes može od odgovornog urednika zahtevati da bez naknade objavi odgovor u kojem ono tvrdi da je informacija neistinita, nepotpuna ili netačno preneti. Za ostvarivanje prava na odgovor u smislu navedene odredbe dovoljan uslov je da je informacija po svojoj sadržini ili načinu saopštavanja objektivno podesna (sposobna) za povredu nečijeg prava ili interesa, nezavisno od subjektivnog doživljavanja lica na koje se ona odnosi, pri čemu nije potrebno da je do te povrede zaista i došlo. Kada je ovaj uslov ispunjen korišćenje prava na odgovor zavisi od lica na koje se informacija odnosi. Odgovor kojim ono uzvraća na osporenu informaciju predstavlja po svojoj sadržini i dokaznoj snazi običnu nedokazanu tvrdnju da je informacija

neistinita, nepotpuna ili pogrešno prenetā. Dejstvo odgovora koje se postiže njegovim objavljivanjem jeste da omogući "da se čuje i druga strana" i da čitalac, slušalac ili gledalac sam stvori predstavu o onome što je predmet informacije i odgovora. Ukoliko odgovorni urednik neosnovano uskrati objavljivanje odgovora na propisani način, imalac prava na odgovor može nadležnom sudu podneti tužbu za objavljivanje odgovora, pod uslovima i u roku iz čl.47. stav 2. i čl.50. stav 3. navedenog zakona. U parnici radi objavljivanja informacije raspravlja se samo o činjenicama od kojih zavisi obaveza odgovornog urednika da odgovor objavi (čl.47. stav 3. Zakona). To su činjenice koje se odnose na podesnost informacije za povredu tužiočevog prava ili interesa (čl.47. stav 1. Zakona), rokove za podnošenje zahteva i tužbe (čl. 49. i čl. 50. Zakona), srazmernost informacije i odgovora (čl.56. Zakona), pravila objavljivanja (čl.57.) i razloge neobjavljivanja odgovora (čl.58. Zakona).

Da bi bio objavljen, odgovor na informaciju prema odredbama Zakona o javnom informisanju mora da ispunjava određene uslove, a njihov nedostatak predstavlja razloge iz čl.58. tog Zakona, zbog kojih odgovorni urednik, odnosno sud, neće dozvoliti objavljivanje.

Odgovor na informaciju mora biti podnet od strane lica na koje se odnosi informacija lično ili preko punomoćnika. Tekst odgovora može biti sadržan u samom zahtevu za njegovo objavljivanje ili u posebnom dopisu dostavljenom uz zahtev. U svakom slučaju odgovor mora biti potpisan od strane njegovog podnosioca. U konkretnom slučaju je zahtev za objavljivanje odgovora na informaciju u ime tužioca podneo punomoćnik bez priloženog punomoćja, a u tekstu zahteva nije sadržan niti je posebnim dopisom uz njega dostavljen odgovor potpisan od strane tužioca kao podnosioca. Pravilnost ovakvog činjeničnog utvrđenja potkrepljena je sadržinom spisa i ne dovodi se u sumnju navodima tužiočeve žalbe. Potvrđujući i sam u žalbi činjenicu da nije potpisao odgovor čije objavljivanje je traženo, tužilac objašnjava da je takav dopis sa tekstom odgovora sačinjen u toku i za potrebe ove parnice i eventualnog sporazumevanja sa tuženima.

Kako prema utvrđenom činjeničnom stanju odgovor na informaciju nije potpisalo ovlašćeno lice za njegovo podnošenje pravilan je zaključak prvostepenog suda o postojanju razloga za neobjavljivanje odgovora iz čl.58. stav 1. tač.5. Zakona o javnom informisanju. Pored ovog činjenično stanje upućuje i na postojanje razloga iz tač.12. navedene zakonske odredbe zbog neblagovremenosti zahteva za objavljivanje odgovora koji je podnet 30.07.2004. godine po isteku roka od 30 dana od dana objavljivanja informacije (29.06.2004. godine), predviđenog u čl.49. stav 1. istog Zakona.

Stoga je u pobijanoj presudi pravilno primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev za objavljivanje odgovora. Ovakvim odlučivanjem se tužilac ne lišava mogućnosti na korišćenje drugih dozvoljenih pravnih sredstava za zaštitu svog prava ili pravnog interesa.

Na osnovu čl.70. Zakona o javnom informisanju i čl.375. ZPP, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

vg